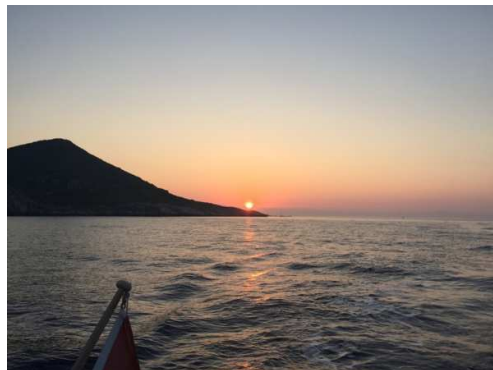


Rejsebrev nr. 6/2018 1. august 2018 til 16. august 2018

Havet langs den Italienske syd og vestkyst

Vi har sejlet 5178 sømil siden vi forlod Danmark.

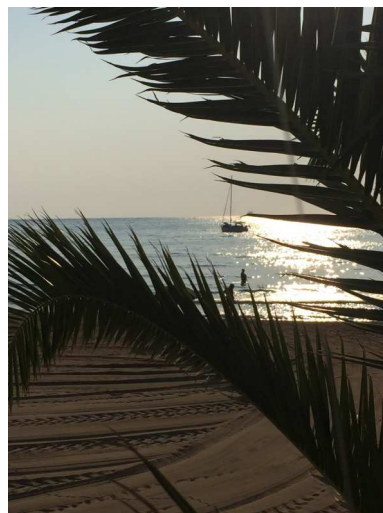
1. august 2018 sejler vi fra Othonoi mod Santa Maria De Leuca i Italien. En lidt vemodig afsked med Grækenland efter 12 fantastiske måneder i det græske øhav. Vi startede tidligt, da vi har 70 sm foran os. De har ikke lovet meget vind så vi forventer mest motorsejlad. Men vejrudsigten tog heldigvis fejl. Vi fik 8-10 sm fra N / NW og kunne sejle for sejl hele vejen. Det var en skøn tur selvom bølgerne som rullede ned fra Adriaterhavet blev rimeligt store. Vi blev også undervejs fulgt af en stor flok delfiner.



Flokke af delfiner som leger under og omkring båden bliver vi aldrig trætte af og er nok en af de ting vi nyder aller mest. Efter godt 13 timer kan vi kaste ankeret i bugten udenfor Santa Maria De Leuca. Ankerpladsen ud for havnen er super god og godt beskyttet for alle andre end sydlige vinde. Det er en lidt anden oplevelse denne gang at ankre op i dagslys og solskin. Sidste gang vi ankrede op her på ved til Grækenland kastede vi ankeret midt om natten i 15 sm og tordenvejr. De Leuca er en rigtig hyggelig by. Men også en stor kontrast til Grækenland. De unge mennesker fester helt vildt med alkohol og høj musik. Om dagen i motorbåde ude på vandet med letpåkledte mennesker, som vil ses og se godt

ud. Om aftenen sejler disco bådene ud og fester med høj musik det meste af natten. I Grækenland ser man ikke unge feste med alkohol og høj musik i gadebilledet. Det sidder for det meste på Café og drikker kaffe. Generelt er der en dejlig stemning i byen, men man kan også gå den lidt stejle tur op til toppen af forbjerg, som rejser sig højt over byen. Heroppe er der en fantastisk udsigt over bugten og ud over Adriaterhavet/Ioniske hav, da byen ligger på den yderste spids af 'hælen', hvor de to have mødes. Vi bliver liggende her en ekstra dag og nyder ankerbugten og den pulserende ferieby.

3. august letter vi anker og sætter kursen mod Crotona. Ca. 60 sm og godt 12 timer senere kaster vi anker ud for Crotona. Det har været en lang tur for motor ud et eneste vindpust. Ved ankomsten til Crotona er det første som møder en synet til de 4 store gas boretårne i bugten. Vi finder hurtigt ud af at de er godt overvåget. På vej imellem tårne kommer Costa Guardia sejlene for fulde drøn i deres store marine fartøj. De drejer først fra 5 m fra båden efter de har nærstuderet os i cockpittet fra deres flightbridge højt oppe. De drejer fra så kraftigt, at vi følte, at de var lige ved at vælte båden med deres hækbølge. Vi kastede anker ude i bugten med udsigt til



Crotones skyline af højhuse barer og restauranter og badestrande med et hav af parasoller, så langt øjet rakte.

4. august går turen videre ned ad kysten til Bandolato. Vi startede de første to timer rundt om pynten ved Crotone med meterhøje dønninger fra siden og vind bagfra. Vi rullede temmelig kraftigt. Heldigvis forsvandt dønningerne da vi rundede pynten og vi havde en skøn sejltur mod SW til Bandolato. Her blev vi modtaget af Familien Rossing, som ferierer i deres hus i Bandolato. Havnen er en hyggelig og meget beskyttet (en af de få på strækningen mellem Crotone og Messinastrædet). Indsejlingen til havnen er meget smal og omgivet af store sandbjerge som kommer fra den gravko som kontinuerligt graver sand op for at holde indsejlingen åben med en dybde på 2,2 m. Når man kommer ind i havnebassinet vil selv ikke stormvejr give krusninger på vandet.



Vivian, Lars og Caroline havde inden vi kom haft kontakt til havnefogeden og reserveret en fin plads langs kajs ved kajen. Vi lukkede båden og flyttede ind hos dem i de næste tre dage.

Det var den rene luksus med eget soveværelse, bad og aircondition og en seng som ikke vipper☺. Vi havde nogen skønne dage sammen, fik lækre pizzaer, gourmet middag i



bjergene, set Silo og Donna i grotten, købt honning hos Giovanni, en virkelig unik mand som har bygget et stort kompleks i strandsten op



langs bjergsiden. Hele bjerget hvor han bor er tidligere havbund, så der var sand, sten og muslingskaller i undergrunden. Lidt specielt når vi befinder os flere hundrede meter over havets ud en lille tur og fik set

overflade. Søndag sejlede vi Bondolato fra vandet. Det har været en fantastisk dejlig lille miniferie midt i vores sejltur, hvor vi blev modtaget med kæmpe gæstfrihed i deres skønne hus i Calabrien. Men man skal huske at opføre sig ordentligt, da vi er midt i 'Radsisse område' ☺.



6. august. Efter en hyggelig morgenmad tager vi afsked med The Rossings og sætter kursen mod Messinastrædet. Vi sejler i dag ned og kaster anker ved Africa Nuevo ca. 15 sm inden strædet. Vi skal tilpasse tidspunktet for gennemsejlingen med strømmen. Der går temmelig kraftig strøm gennem strædet (op til 6 knob), så det er vigtigt at vælge det rigtige tidspunkt. Der findes heldigvis en



internetside, hvor man kan se retning og styrke på strømmen time for time. Vi skal igennem i vestlig retning i morgen mellem 12 og 18. Vi ligger rimeligt åbent og har stort set kun læ mod vest ellers intet mellem os og Africa, men vejret er roligt. Vi havde en dejlig nat (med en masse dønninger). Her er intet andet end strand og nogle få huse.

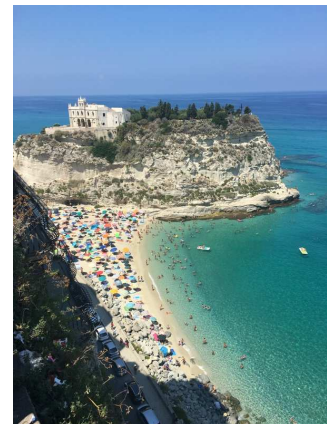


Næste morgen sætter vi kursen mod Messina. I gamle dage var der områder med store strømhvirvler i strædet man skulle undgå, da de kunne blive så kraftige at de trak både ned. Efter flere jordskælv i området over de sidste mange år som har ændret havbunden, er de stort set væk og kan kun opleves i svag grad i det tidlige forår. En stille og rolig sejlads, hvor vi kun fik glæde af



kraftig medstrøm på det sidste stykke. Vi kastede anker i bugten ud for Scilla nordvest for strædet. Scilla er en utrolig smuk og charmerende lille by. Den klynger sig til bjergsiden med huse på søjle ned mod vandet. Imellem husene trækker fiskerne deres små både op på små slæbesteder. Om aftenen var der fyldt med

mennesker, som sad alle vegne og det var stort set umuligt at finde plads på de få restauranter og barer. Byen er bestemt et besøg vejr.



8. august Vi bevæger os op langs den vestlige kyst og kaster krogen ud for Tropea. Tropea er Italienernes ferie paradis. Lange smukke strande og høje klipper med huler under. På et klippefremspring højt over havn og strand ligger byen. Vi tog jollen ind og gik ad mange trapper op til byen. Her er mega varmt, men hold da op hvor er her smukt. Gamle huse, smalle gader, brosten, gamle biler og en masse sjæl og charme. Vi fandt en hyggelig skyggeplads og noget svalende og nød stemningen i byen. Når et er 37 gr. skal man huske at vælge det



rigtige tidspunkt til at bestige et bjerg☺. Det var endnu en urolig nat med mange dønninger. Efter Grækenland har vi helt glemmt at man langs den italienske kyst altid har dønninger ind i ankerbugterne. Vi ville egentlig være blevet en dag mere, men valgte at sejle videre til Longobardi, hvor vi lå mere i læ for dønningerne. Det var en kort sejltur og vi dalrede for sejl og let vind. Dejlig rolig ankervig.

10. august sejler vi tidligt, da vi har små 90 sm foran os. Vi tager et langt stræk over bugten til Camerota. Cody lidt utilfreds med at blive jaget i land med gummibåden inden solen stod op. Efter hundeluftning og den sædvanlige morgensvømmetur lettede vi anker. Det var dejligt vejr og sejlene blev luftet. Dog med hjælpemotor, da vi ikke sejler under 5 knob når vi skal så langt. Da vi nærmer os solnedgang blæser det op og vi bliver ramt af de første tordenbyger. Vi får nogle veste og sikkerhedsliner på og gør os klar til de sidste 3-4 timer i blæst og mørke. Kl. 23.45 kaster vi anker i bugten ud for havnen. Vi har Cody skal en tur i land efter 16 timer på vandet og så kryber vi til køjs. Det er dejligt ind imellem at komme til steder som vi har været før. Børnene var med her sidste gang vi var her. Selv om det føles som virkelig lang tid siden.



11. august. Vi sov længe og sejlede de små 20 sm til Acciaroli, hvor vi kastede anker i læ af havnemolen. Her ligger man godt i læ af havn og kyst og er kun eksponeret a vind fra syd. Det er en rigtig hyggelig by som vi også besøgte sidste år. Desværre kom Costa Guardia kl. 17 og jagede os lidt længere væk, da de mente vi lå for tæt på stranden. En time senere lå der 5 andre både hvor vi havde ligge. Men det var efter fyraften for Costa Guardia, så de fik lov at blive liggende.

Det har været en dejlig afslappende dag med fantastiske pizzaer og kold fadøl i byen.



12. august sejler vi til øen Ischia ud for Napoli. Vi kender ikke meget til den ud over Tina's forældre var på ferie der i 1964. Der er nok sket lidt siden den gang. Vi sejler for sejl med hjælpemotor da der som sædvanligt ikke er megen vind. Da vi kom til Ischia lå der nok 200 motorbåde i anker bugten. Vi fandt en plads i mylderet. Vi skulle bare have ventet i et par timer, for kl. 18 sejlede de alle sammen tilbage til Napoli og vi tilbage som den eneste båd i vigen. Vi tog ankeret og flyttede os lidt længere ind i læ. Ischia er en utrolig hyggelig ø med badestrande anlagt på klipper og klippefremspring. Der er liv og glade dage om dagen, men om aftenen falder det hele til ro. Napoli er en af de byer i Europa med størst kriminalitet. Derfor er dette område også et hvor vi hver dag lægger gummibåden på



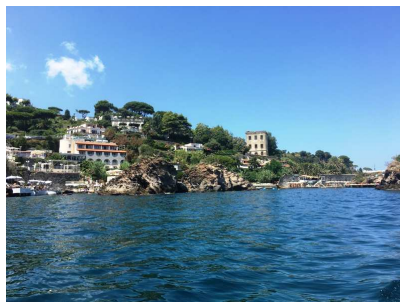
dækket om natten og låser cykler og andet på dækket fast. Vi hører jævnligt om sejlere i dette område, som har fået stjålet deres gummibåd om natten hvis den lå i vandet og var bundet bag båden.



Kyststrækningen nord for Napoli er vi blevet advaret mod at kaste anker i, da det er for farligt. Også biludlejningsfirmaerne har dobbelt selvrisko mod tyveri hvis man kører i området omkring



Napoli. Vi mærker ikke noget til det, men det er nok klogt at tage sine forholdsregler, specielt hvis man sejler ind til havnene på fastlandet. Vi blev på Ischia i et par dage. Det er stadig varmt med 36 gr. og vandet er 29 gr. så det bliver kun til ture ind til byen og området om eftermiddag/aften.



14. august sejlede vi videre til Ponza, som er en ø ca. midtvejs mellem Napoli og Rom. Turen gik uden nogen vind, får vi var et par timer fra Ponza. Her blev vi ramt af tordenvejr, kraftig regn og vinden gik fra 0 sm til 16 sm på 5 min. Så den sidste vej ind til Ponza kom der hurtigt buler på vandet. Her ligger rigtig mange sejlere for anker. Ca. 2-300. Vi



måtte kaste et par gange, da først den ene og så den anden båd mente vi lå oven i deres anker. Den sidste italiener ignorerede vi, da vi vidste vi ikke lå oven i hans. Der kom også



en 50 fods motorbåd og kastede anker tæt på os og nabo båden. Da han skulle sejle efter et par timer sad hans anker fast i nabo bådens, så han blev liggende. Indtil kl. 23 i mørke begyndte han at tage sit anker og trak nabo båden et godt stykke væk. Og lod ham

drive og sejlede ind. Det er heldigvis sjældent vi møder den type. Næste morgen kom han gud hjælpe mig igen og lagde sig tæt op ad os igen. Efter et par timer blæste det op og han rev sig løs. Det prøvede han så at løse ved at trække sit anker henover bunden med fuld motorkraft og fik selvfølgelig revet vores anker løs, så vi måtte lægge



det om. Ham var vi ikke kede af se sejle videre. Men her er virkelig flot. Vi var her også med børnene sidste år. Bugten ligger et stykke fra byen, men ikke længere end er tur i gummibåden. Byen er hyggelig men overfyldt med mennesker. Hele havnebassinet er fyldt med både og udlejningsjoller. Der er fire havnemoler i bugten. Der ligger så mange joller for moorings, at de badende ved strandene, skal gå ud mellem jollerne for at komme ud hvor de kan bade. Byen er hyggelig med mange små butikker og cafeer, men en rigmandshavn og priserne er der efter.



16. august sejler vi videre til Tiberen ved Rom hvor Louise påmønstres. Vi glæder os. Vi har booket plads hos Nautilus Marina, hvor vi også lå sidste gang. Her kan vi få fyldt vand og diesel på, handlet og der ligger et vaskeri i nærheden. Turen går fint for sejl (og motor). Personalet står klar til at tage imod os og vi får en fin plads ved kajen. Der er 1 år og 4 dage vi sidste lagde til her. Også for at tage børnene ombord der. Nu venter vi bare på at Louise ankommer.

Må i alle få en fantastisk uge, det regner vi med at få.

Atilou og besætning

